

การพัฒนากิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับ
นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์
The Development of Supplementary Activities to Memorizing English Vocabulary
for Students of Human Resource Management Program

วรสันต์ ถาวรประเสริฐ^{1*}, ปาริชาติ จันทรศรีบุตร², สายฝน ไชยศรี³,
อัญญารัตน์ สุวรรณโณ⁴, พิราลีนี ชัยคุณทวีโชติ⁵
Worasan Thawornprasert^{1*}, Parichat Jansriboot², Saifon Chaisri³,
Anyarat Suvanno⁴, Pirasinee Chaikuntaweechot⁵

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และประเมินผลของกิจกรรม โดยกิจกรรมฝึกเสริมนี้ออกแบบตามหลักการของ ADDIE Model ประกอบกับการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างแบบฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 10 บท จากนั้นจึงนำเสนอให้คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรจำนวน 5 ท่าน ทำการพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ซึ่งประชากรในครั้งนี้คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเจรจาต่อรองและการจัดการความขัดแย้ง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวนทั้งหมด 175 คน

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตลอดจนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 จากผลการประเมินจึงสรุปได้ว่า กิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น สามารถช่วยให้นักศึกษาจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

คำสำคัญ: กิจกรรมฝึกเสริมทักษะ, คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Abstract

The purpose of this research was to develop the supplementary activities to memorizing English vocabulary and evaluate the result of activities. The supplementary activities were developed using the ADDIE model and reviewed literature related to teaching English in order to create the exercise for memorizing English vocabulary of 10 chapters. And then presented to the Course Committee of five people to consider the appropriateness and content validity. The population for this study were 175 students who register in negotiation and conflict management course in the second semester of 2014 year.

The results of this study showed that student achievement in memorizing English vocabulary after using the supplementary activities was higher than that before using its at statistical significance of 0.01 level. In addition, student' satisfaction after joined activities was at high-level which mean score was 4.15. In conclusion, the supplementary activities enable students to memorize English vocabulary better.

Keyword: Supplementary Activities, English Vocabulary

^{1, 2, 4, 5} อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์โปรแกรมวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

* Corresponding author, E-mail: worasan_be@hotmail.com

บทนำ

ปี พ.ศ.2558 ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่การเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) อย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งนั่นหมายถึงการรวมกลุ่มประเทศสมาชิก 10 ประเทศเป็นหนึ่งเดียวอันได้แก่ พม่า มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม ลาว กัมพูชา บรูไนและไทย ดังคำขวัญของอาเซียนที่ว่า “หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม (One Vision, One Identity, One Community)” (ศูนย์ข้อมูลความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, 2557: (ออนไลน์)) การรวมกลุ่มดังกล่าวครอบคลุมทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และความมั่นคงของอาเซียน โดยทำให้วิถีชีวิตของประชาชนในประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ จำเป็นจะต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบทแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

สำหรับประเทศไทยนั้น หนึ่งในประเด็นที่สำคัญที่คนไทย/แรงงานไทยจะต้องเร่งพัฒนาให้เกิดขึ้นเพื่อการปรับตัวครั้งใหญ่นั้นก็คือ “ทักษะภาษาอังกฤษ” เนื่องจากกฎบัตรสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ข้อ 34 ระบุว่า “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” (สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้, 2557: (ออนไลน์)) อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาผลสำรวจการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของกลุ่มประเทศอาเซียนกลับเป็นไปในทางตรงกันข้าม โดยพบว่า คนไทยที่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้มีเพียง 10 % หรือประมาณ 6.54 ล้านคนจากจำนวนประชากรไทย 63.03 ล้านคน นอกจากนี้ การจัดอันดับของ English Proficiency Index (EFI) ที่ได้ทำการประเมินทักษะภาษาอังกฤษของประเทศต่างๆ โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับสูงมาก ระดับสูง ระดับปานกลาง ระดับต่ำ และระดับต่ำมาก ซึ่งปรากฏว่าประเทศไทยถูกจัดอยู่ในระดับต่ำมาก (จ็อบส์ดีบีประเทศไทย, 2557: (ออนไลน์))

ในส่วนโปรแกรมวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะวิทยาการจัดการ จากการประชุมภายในโปรแกรมมาเพื่อรายงานผลการดำเนินงานหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ประจำปีการศึกษา 2555 และ 2556 พบว่า นักศึกษาโปรแกรมวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีผลการเรียนในรายวิชาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษอยู่ในระดับอ่อนมาก (D) สอบตก (E) หรือถอนรายวิชา (W) เป็นจำนวนมาก ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเรียนในรายวิชาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษของ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ปีการศึกษา 2555 และ 2556

ภาคเรียน	ชื่อรายวิชา	การกระจายระดับคะแนน											จำนวนนักศึกษา		
		A	B+	B	C+	C	D+	D	E	I	W	ขส	มส	ลงทะเบียน	สอบผ่าน
1/55	1500303 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1	3	2	9	21	68	31	68	36	-	19	1	1	259	203
2/55	3501203 ภาษาอังกฤษธุรกิจ 1	5	7	23	36	49	31	31	3	-	28	6	-	219	182
1/56	1500303 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1	-	1	7	10	39	37	96	52	-	7	-	-	249	197
	3502203 ภาษาอังกฤษธุรกิจ 2	14	15	25	47	34	21	7	2	-	7	-	-	172	170
2/56	3501203 ภาษาอังกฤษธุรกิจ 1	5	12	14	15	15	17	43	7	-	23	-	8	159	152

ที่มา: รายงานผลการดำเนินงานหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (มคอ.7)
 ปีการศึกษา 2555 และ 2556

นอกจากนั้น ในที่ประชุมโปรแกรมฯ ได้มีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยพบว่านักศึกษาสาขาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยทราบคำศัพท์เฉพาะด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งคำศัพท์เฉพาะฯ ดังกล่าวเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการเรียนการสอนในรายวิชาเอกหรือวิชาเฉพาะของสาขา ตลอดจนการทำงานในวิชาชีพของนักศึกษาในอนาคต

ทั้งนี้ การจะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษนั้นจำเป็นต้องมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอโดย สันทวดี พางาม (2549: 3) กล่าวว่า วิธีที่จะฝึกทักษะทางภาษาให้ได้ผลดีวิธีหนึ่งคือ การฝึกทักษะด้วยกิจกรรมฝึกทักษะ เนื่องจากกิจกรรมฝึกทักษะเป็นส่วนประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในการสอนภาษา ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2535, อ้างถึงใน สันทวดี พางาม, 2549: 3) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะจะทำให้เด็กเกิดความแม่นยำ คล่องแคล่ว ซึ่งในแต่ละทักษะสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินทักษะทางภาษาของนักเรียนได้ ตลอดจน EducationCorner (2014: (Online)) ได้แนะนำกลยุทธ์การพัฒนาคลังคำศัพท์ไว้อย่างน่าสนใจ โดยเห็นว่าผู้เรียนจะต้องทำ (1) การฝึกอ่านบ่อยๆ (2) มีการเชื่อมโยงคำศัพท์กับเรื่องราวของตัวผู้เรียน (3) การเล่นเกมส์คำศัพท์ และ (4) การทบทวนคำศัพท์อย่างสม่ำเสมอ

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ขึ้น โดยกิจกรรมฝึกฯ ดังกล่าวจะช่วยให้นักศึกษาสามารถจดจำคำศัพท์ภาษาเฉพาะด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ได้ดียิ่งขึ้น และจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการเรียนการสอนในรายวิชาเอกหรือวิชาเฉพาะของสาขา ตลอดจนการทำงานในวิชาชีพของนักศึกษาในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างกิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการจำคำศัพท์ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาจากการใช้กิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

การศึกษาครั้งนี้ได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หลักการในการออกแบบการเรียนรู้ตามตัวแบบ ADDIE Model แนวคิดและเทคนิคที่ใช้ในการฝึกฝนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกฝนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรายละเอียดที่น่าสนใจ ดังนี้

1. การออกแบบการเรียนรู้ตามตัวแบบ ADDIE Model เป็นการออกแบบการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอนที่สำคัญ ได้แก่ ขั้นการวิเคราะห์ (Analysis) ขั้นการออกแบบ (Design) ขั้นการพัฒนา (Development) ขั้นการนำไปใช้ (Implementation) และขั้นการประเมินผล (Evaluation)

2. การฝึกฝนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า ในการเลือกคำศัพท์เพื่อใช้ในการฝึกฝนนั้น Lado (1986, อ้างถึงใน สันทวดี พางาม, 2549: 3) ได้เสนอว่า ควรเริ่มต้นด้วยการใช้คำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์และความสนใจของผู้เรียน พบเห็นบ่อยในหนังสือเรียนหรือชีวิตประจำวัน มีปริมาณของตัวอักษรในคำศัพท์เหมาะสมกับระดับอายุและมีสติปัญญาของผู้เรียน โดยไม่ควรมีคำศัพท์มากเกินไปหรือน้อยเกินไปในบทเรียนหนึ่งๆ นอกจากนี้สำหรับกลวิธีในการฝึกฝนการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น Education Corner (2014: (Online)) ได้แนะนำกลยุทธ์การพัฒนาคลังคำศัพท์ไว้อย่างน่าสนใจ โดยประกอบด้วย 4 วิธีการหลัก ได้แก่ การฝึกอ่านบ่อยๆ การเชื่อมโยงคำศัพท์กับเรื่องราวของตัวผู้เรียน การเล่นเกมส์คำศัพท์ และการทบทวนคำศัพท์อย่างสม่ำเสมอ โดยอาจใช้วิธีการเขียนลงในกระดาษจดคำศัพท์เพื่อใช้ทบทวนระหว่างวัน หรือการสร้างประโยคที่มีคำศัพท์นั้นๆ อยู่ในประโยคด้วย ซึ่งจะเป็นการสร้างเชื่อมโยงและความคุ้นเคยในการใช้คำศัพท์ไปพร้อมๆ กัน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกฝนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยจากการทบทวนงานวิจัยต่างๆ เพื่อศึกษาถึงหลักการออกแบบการส่งเสริมการเรียนรู้ และเทคนิควิธีการที่ใช้ในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

กฤติกา จันทรเกษม (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ พัฒนาการในการบันทึกความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการ LINC5 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปริณสร้อยแยลส์วิทยาลัย โดยกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/11 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก จำนวน 3 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย ข้อสอบ ก่อนและหลังการเรียน ประกอบด้วยข้อสอบ 3 ตอน แบบเลือกตอบ สมุดบันทึกที่รวบรวมคำศัพท์ใหม่ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการ LINC5 มีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองและมี พัฒนาการที่ดีในการบันทึกความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

มาสเตอร์สฤติย์ สืบชมพู (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาการท่องคำศัพท์ในวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษใน วิชาภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/6 จำนวน 15 คน โดยให้นักเรียนทดสอบ เกี่ยวกับคำศัพท์ก่อนเรียน หลังจากนั้นให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จำนวน 3 ฉบับ จากนั้นจึงทำการทดสอบหลังเรียน และวิเคราะห์ผลคะแนนโดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ ผลปรากฏว่า การใช้กิจกรรมการเขียนคำศัพท์และทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนมีความรู้ และ ความจำ ในการนำคำศัพท์ที่ได้เรียนมาใช้และทำแบบฝึกหัดหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้นจากเดิม ดังจะเห็นได้จากการ เปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 10

สันหวดี พางาม (2549) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 10 บท แผนการสอน และแบบทดสอบทางการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีค่าความยากตั้งแต่ .40 - .73 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .45 - .73 และความเชื่อมั่นเท่ากับ .81 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษฯ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.58/78.45 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ที่ตั้งไว้ ตลอดจนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า ในการออกแบบกิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ ภาษาอังกฤษนั้น จำเป็นต้องเริ่มตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการพัฒนา กิจกรรม การเลือก เทคนิคและวิธีการที่จะใช้ในการพัฒนา การพัฒนาแผนการสอนและเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ การกำหนด วิธีการประเมินผลสำเร็จของการจัดกิจกรรม เช่น การใช้แบบทดสอบก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม แบบประเมิน ความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นต้น

ดังนั้น จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบกิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในครั้งนี้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยนำหลักการออกแบบการเรียนรู้ด้วยแบบ ADDIE Model ซึ่งมีรายละเอียดของกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การพัฒนากิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประชากรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักศึกษาโปรแกรมวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ชั้นปีที่ 3 (ห้อง A B C และ D) ที่ลงทะเบียนทะเบียนในรายวิชา การเจรจาต่อรองและการจัดการความขัดแย้ง รหัสวิชา 3603309 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 175 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนากิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ จำนวน 10 บท การสร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม และสร้างแบบวัดความพึงพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรมฯ หลังจากนั้นจึงนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรฯ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องตรงตามเนื้อหา

ทั้งนี้ สำหรับการวัดความพึงพอใจหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมฯ นั้นจะใช้วิธีการแบ่งมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็น 5 ระดับ ตามมาตรวัดแบบลิเคิร์ตสเกล (Likert's scale) ซึ่งเกณฑ์ในการจัดช่วงคะแนนเฉลี่ย และแปลความหมายของความพึงพอใจหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมฯ นั้น จะเลือกใช้วิธีการของเทอร์สโตน (Thurstone อ้างถึงใน เพ็ญแข แสงแก้ว, 2542: 37-38) ดังนี้

ระดับคะแนน	4.51 - 5.00	หมายถึง	มีการรับรู้หรือเห็นด้วยมากที่สุด
ระดับคะแนน	3.51 - 4.50	หมายถึง	มีการรับรู้หรือเห็นด้วยมาก
ระดับคะแนน	2.51 - 3.50	หมายถึง	มีการรับรู้หรือเห็นด้วยปานกลาง
ระดับคะแนน	1.51 - 2.50	หมายถึง	มีการรับรู้หรือเห็นด้วยน้อย

ระดับคะแนน 1.00 - 1.50 หมายถึง มีการรับรู้หรือเห็นด้วยน้อยที่สุด

3. การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดแผนการดำเนินกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน และจับกลุ่ม 2-3 คนสำหรับทำกิจกรรมครั้งต่อไป

3.2 ดำเนินการทดลอง โดยหลังจากที่มีการจัดการเรียนการสอนตามปกติแล้ว จะใช้ช่วงท้ายคาบก่อนหมดเวลาสอนประมาณ 20 นาที สำหรับทำกิจกรรมฯ ในแต่ละสัปดาห์ โดยเริ่มตั้งแต่การให้ชุดประโยคภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่เรียนในวันนั้น ทำการค้นหาคำศัพท์และแปลความหมายของประโยคที่ให้ไป เขียนประโยคภาษาอังกฤษที่ให้ไปซ้ำอีกครั้งพร้อมความหมาย หลังจากนั้นให้นักศึกษานำเสนอโดยการอ่านประโยคภาษาอังกฤษพร้อมความหมาย ซึ่งจะทำการเลือกผู้นำเสนอโดยการเปิดเพลงสนุกๆ สร้างบรรยากาศและสิ่งไม่คล้องเล่น (ไม้คล้อง) เมื่อเพลงหยุดและไม้คล้องที่ใคร คนนั้นจะเป็นผู้นำเสนอ

ทั้งนี้ บทเรียนภาษาอังกฤษในแต่ละสัปดาห์จะเริ่มจากรูปประโยคที่ง่าย ไม่ซับซ้อน ค่อยๆ พัฒนาเพิ่มความท้าทายขึ้นไป โดยกิจกรรมสัปดาห์ที่ 1-5 อนุญาตให้นักศึกษาสามารถเปิด Dictionary เพื่อค้นหาคำศัพท์ได้ และสำหรับกิจกรรมสัปดาห์ที่ 6-10 ไม่อนุญาตให้ใช้ Dictionary แต่จะมีกล่องความหมายของคำศัพท์ประมาณ 3-5 คำ ให้ประกอบการแปลความหมายแทน

3.3 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ฯ รวมถึงร่วมสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้และสะท้อนผลจากการทำกิจกรรม

3.4 นำผลการทดสอบไปวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาครั้งนี้จะใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์และวัดการกระจายของข้อมูล ได้แก่ (1) ข้อมูลส่วนบุคคล (2) คะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และ (3) ความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมฝึกฯ โดยวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และใช้สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบจับคู่ (Paired Samples t-test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการจำคำศัพท์ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า จากจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนทั้งหมด 175 คน มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่ได้ตอบแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างสมบูรณ์ จำนวน 58 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 33.14 ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด โดยก่อนเข้าร่วมกิจกรรมฯ กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบคิดเป็น 5.14 คะแนน ภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมฯ นักศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบคิดเป็น 11.41 คะแนน ซึ่งมีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 6.27 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 121.98 ของคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการจำคำศัพท์ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมฯ

n = 58

คะแนนแบบทดสอบ	\bar{x} (S.D.)	ผลต่าง (ร้อยละ)	Corr. (Sig.)	t-test (Sig. 2-tailed)
คะแนนแบบทดสอบก่อนเข้าร่วมกิจกรรม (Pre-test)	5.14 (2.880)	+6.27 (+121.98)	.566 (.000)	- 7.787 (.000)
คะแนนแบบทดสอบหลังเข้าร่วมกิจกรรม (Post-test)	11.41 (7.292)			

นอกจากนั้น จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการจำคำศัพท์ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการทดสอบค่า t-test พบว่า ได้ค่า t-test เท่ากับ -7.787 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า กิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ได้พัฒนาขึ้น สามารถช่วยให้นักศึกษาจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในส่วนด้านความพึงพอใจของนักศึกษาจากการใช้กิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อกิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาจากการใช้กิจกรรมฯ

ข้อคำถาม	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมฝึกเสริมฯ เช่น อ่าน เขียน แปลความหมาย ฯลฯ อย่างสม่ำเสมอ	4.12 (.670)	มาก
2. นักศึกษารู้สึกสนุกสนาน/ตื่นตัวกับการทำกิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	4.04 (.913)	มาก
3. ในระหว่างการทำกิจกรรมฝึกเสริมฯ เสียงดนตรีและการส่งต่อไม้ค้สามารถ ช่วยทำให้กิจกรรมรู้สึกสนุกสนาน/น่าสนใจมากยิ่งขึ้น	4.21 (.811)	มาก
4. กิจกรรมฝึกเสริมฯ ดังกล่าว ทำให้นักศึกษาตระหนักว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็น และเปิดใจรับเข้ามาในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น	4.30 (.602)	มาก
5. กิจกรรมฝึกเสริมฯ ดังกล่าว ช่วยให้นักศึกษาสามารถจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้มากยิ่งขึ้น	4.00 (.658)	มาก
6. กิจกรรมฝึกเสริมฯ ดังกล่าว มีประโยชน์ต่อการเรียนของนักศึกษา และควรนำมาปรับใช้ในกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ	4.21 (.727)	มาก
รวม	4.15 (.483)	มาก

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ากิจกรรมดังกล่าวทำให้ตระหนักว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นและเปิดใจ มากยิ่งขึ้น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 รองลงมาเห็นว่าในระหว่างการทำกิจกรรมฯ เสียงดนตรีและการส่งต่อไม้ค้สามารถช่วยทำให้กิจกรรมสนุกสนานมากยิ่งขึ้น ตลอดจนเห็นว่ากิจกรรมดังกล่าวมีประโยชน์ต่อการเรียนของนักศึกษา โดยควรนำมาปรับใช้ในรายวิชาอื่นๆ ด้วย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.21

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษา “การพัฒนากิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์” พบว่า กิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษฯ สามารถช่วยให้นักศึกษาจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น โดยมีผลสัมฤทธิ์ในการจำคำศัพท์ของนักเรียนหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตลอดจนเมื่อสอบถามถึงความพึงพอใจพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อกิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ทั้งนี้ นักศึกษาเห็นว่ากิจกรรมดังกล่าวทำให้เกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันหรือการทำงาน ตลอดจนการใช้เสียงดนตรีและวิธีการส่งต่อไม้ค้สามารถ ช่วยทำให้กิจกรรมทำใหู้สึกสนุกสนานและมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Lado (1986, อ้างถึงใน สันทวดี พางาม, 2549: 3) และ Education Corner (2014:

(Online) ที่ได้กล่าวถึงหลักการเลือกคำศัพท์เพื่อนำมาใช้สอนว่าควรมีลักษณะเหมาะสมกับช่วงวัยผู้เรียน โดยเริ่มจากระดับความยากง่ายไม่สูงมากนัก แล้วค่อยพัฒนาพัฒนาขึ้นไป ซึ่งควรเป็นการเรียนรู้ในลักษณะของรูปประโยคมากกว่าคำศัพท์โดดๆ โดยเริ่มจากประโยคสั้นๆ ไปสู่ประโยคที่มีความยาวหรือใช้คำศัพท์มากยิ่งขึ้น ตลอดจนต้องมีการฝึกอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้วิธีการผ่านเกมส์หรือกิจกรรมที่ผู้เรียนรู้สึกเกิดความสนุกสนาน

ข้อเสนอแนะและการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ควรนำกิจกรรมฝึกเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเข้ามาปรับใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ โดยเฉพาะในรายวิชาเอก ซึ่งหากทุกรายวิชาได้มีการสอดแทรกภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทเรียน ก็จะทำให้เป็นการช่วยผลักดันให้นักศึกษาจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอมากยิ่งขึ้น ตลอดจนทำให้ผู้สอนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษด้วยเช่นกัน ทั้งนี้ ผู้สอนสามารถประยุกต์กิจกรรมต่างๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้ โดยให้ความสำคัญกับการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน Play + Learn = Plearn (เพลินสู่การพัฒนา) กล่าวคือ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ นั้น ควรเน้นให้นักศึกษาได้เกิดความรู้สึกรู้สึกสนุกสนานและมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้ในแต่ละครั้งด้วย

เอกสารอ้างอิง

กฤติกา จันทรเกษม. (2555). การส่งเสริมความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษและพัฒนาการในการบันทึกความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการ LINC'S ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปรินทร์รอย แอลส์วิทยาลัย (Online).

<http://www.prc.ac.th/Academic/TeacherResearch/ResearchAbstract.php?ID=976>, 20 ตุลาคม 2557.

จ๊อบส์ดีบีประเทศไทย. (2557). การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของกลุ่มประเทศอาเซียน (Online).

<http://www.jobsdb.co.th/>, 17 ตุลาคม 2557.

โปรแกรมวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์. (2556). รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (มคอ.7) ปีการศึกษา 2555. สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

_____. (2557). รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (มคอ.7) ปีการศึกษา 2556. สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

มาสเตอร์สตีลตี๋ สืบชมพู่. (2555). การศึกษาสภาพปัญหาการท่องคำศัพท์ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (Online). <http://swis.act.ac.th/>, 20 ตุลาคม 2557.

เพ็ญแข แสงแก้ว. (2542). การวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. (2557). กฎบัตรสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Online). <http://www.asean.org/archive/AC-Thai.pdf>, 17 ตุลาคม 2557.

สันทาวดี พางาม. (2549). การพัฒนากิจกรรมฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

ศูนย์ข้อมูลความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. (2557). ประวัติประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC (Online). <http://www.thai-aec.com/>, 17 ตุลาคม 2557.

Education Corner. (2014). **Vocabulary Building Strategies** (Online).

<http://www.educationcorner.com/vocabulary-building-strategies.html>, October 17, 2014.